Uersus. Grossa retro/succincta/breuis/virus/timet ignē. Pro mus/cis/pendēs/viscere texit opus. Hęc omnia competūt aua/ro. Est eñ grossus retro.i.inflatus a posterioribus/scilicet terrenis.j.Cor.iiij.d. Cognoscam nō sermonem eorū qui inflati sunt/sed virtutē. Item succinctus est.i.parcus. Eccl.xj.c. Hāducabo de bonis meis solus. Et in eodem: Est qui lo/cupletatur parce agē/do. Item breuis est: quia charitatē nō ha/bet/quę est quantitas aię. Unde Prouerb. j.c. Usq̄q̄ paruuli di ligitis infantiam ꝛc. Item virus habet p iracundiā ꝛ litem. Jacob.iij. c. Plena veneno mortifero. Ps. Uenenum aspidū sub labijs eorū. Timet ignem: ad lit/teram: ne res suę comburant: Uel ignē prędicatiōis. Hiere. v.d. Ecce dedi verba mea i ore tuo in ignē. Item p musc̄ labo/rat.i.pro temporalibus: quę vt muscę cito auolāt. Job.xx. b. Uelut somniū auolans nō inueniet. Ps. Dormierūt sō/nū suū: ꝛ nihil inuenerūt oñes viri diuitiarū in manibus su/is. Item suspendit se per ambitionē: sicut iudas/qui laqueo se suspendit: Matth.xxvij.a. Uiscere texit opus suū/sic p̄/dictum est. Unde Esa.lix.a. Telas aranearū texuerunt ꝛc.

Ps. 13.

Ps. 75.

a ¶ Exaudi orationē. Tertia pars: in qua p̄mo petit deū sibi adesse inter p̄dicta mala. Et p̄mo supplicat voce/cū di/cit: Exaudi.i.efficacit audi/orationē meā dñe. Scōo/mentis deuotione/cū subiūgit: b ¶ Et deprecationem meā. Tertio/lachrymarū effusione/cū addit: c ¶ Aurib⁹ pcipe lachrymas meas.i.diligent attende lachrymas/quas/licet transiliēs/effundo p̄ incolatu huius miserię: ꝛ pro dilatione patrię. Itē nota q̄ oro ꝛ deprcatio dicūt duos ter/minos: Oratio eñ est ad bonū acq̄rendū: deprecatio ad ma lū amouendū: lachrymę vo ad vtrūlibet q̄si cōdimentū. Sz quō possunt lachrymę auribus percipi? Sol. In hoc innuit q̄ apud deum idē est audibile ꝛ visibile. Threñ.ij.f. Deduc q̄si torrentē lachrymas: ꝛ nō taceat pupilla oculi tui. Eccl. xxxv.c. Lachrymę viduę descendūt ad maxillā: ꝛ exclama/tio ei⁹ sup deducentē eas. Nos autē debemus effundere la/chrymas quadruplices.s.p peccatis p̄ris: p pctis alienis: p incolatu huius miserię: p dilatiōe patrię. Primę lachry/mę petūt veniā: Scōę/dęmētiā: Tertię/ p̄solationē: Quar/tę/ p̄missor exhibitionē. Sed posset modo ei dñs respōde/re: Quid petis: qz oras/ꝛ deprecar̄/ꝛ lachrymar̄? Uñ ipse aperit quid petat.s.iocunditatē mentis: dicēs: d ¶ Ne si/leas/O dñe: sed sicut dicit Cant.ij.d. Sonet vox tua in auribus meis. Loquit aūt dñs pacē/quę iocundā reddit cō/scientiā. Ps. Audiā q̄d loquat i me dñs de⁹: qm loquet pa cē i plebē suā. Uere i plebē suā: q̄ sua/nō diaboli ē. Uñ ad/dit: Et sup sctos suos ꝛc. Et b allegat h ille transiliēs: dicēs: Ne sileas ꝛc. q.d. oia ista reliqui tpalia: regnū huius mū/di/in q̄ natus sum filius irę/reliqui ꝛ cōtemno: vt te sequar. Et ostendit hic duplex meritū. Primū est transitus de reg/no mundi/ad regnū christi: Q̄d notat cum dicit: e ¶ Quia aduena ego sū: a regno mundi: f ¶ Apud te/morās/p spem ꝛ desiderū. Aduena eñ dicit/qui de patria sua rece/dens/alibi morat. Scōm meritū est transit⁹ de virtute i vir tutē: Q̄d notat cū dicit: g ¶ Et peregrin⁹. Peregrinus eñ vadit de hospitio in hospitiū/donec pueniat ad locū q̄ tendit: Sic facit q̄ bñ transilit. Ps. Ibunt de virtute in vir/tutē: donec videbit deus deor in sion/Ecce terminus pere/grinationis. Primū meritū ptinet ad incipientes: Secundū ad pficientes. Or autē addit: h ¶ Sicut omnes p̄res mei: pertinet ad pfectos. q.d. Non ad horā vel ad modicū sum aduena ꝛ peregrinus: sz simpliciter ꝛ pfecte/sicut om/nes patres mei. Deut.xxxij.a. Perfectio tua ꝛ doctri/na tua a viro sancto tuo quē p̄basti in temptatione ꝛc. Eccl. xliij.c. Hoe inuentus est pfectus iustus. Hęc tria tangunt

Ps. 84.

Ps. 13.

Ps. 85.

Quadruplices lachrymas debem⁹ effudere.

a ¶ Exaudi orationem meā do/
b mine ꝛ deprecationem meā:
c aurib⁹ pcipe lachrymas me
d as. Ne sileas† qm† adūena
e ego sum apud te ꝛ peregri/
h nus: sicut oñes patres mei.

Al. †a me.
Al. †inquilin⁹.
Al. †incola.

i † Remitte mihi vt refrigerer:
k prius q̄ † abeā ꝛ āplius nō
l ero.
m

Q In finem psalmus dauid. XXXIX.
n e † Expectās expectā/

Al. †Dimitte me.
Al. †ea.
† Ps. 105.

similis multitudo excutere potuisset. Quia vo nō est homo qui nō peccet: ꝛ peccatū transilientem impedit: ideo in fine petit remissionē peccatorū: vt expedite ꝛ sine obstaculo pos/sit transilire. Unde dicit: i ¶ Remitte mihi/peccata mea: k ¶ Ut refrigerer. Peccata eñ ignis sunt: ꝛ incendunt ho minem. Ps. Incensa igni ꝛ suffossa. Al/ Remitte.i. iterū mitte gratiam cooperantem: Ut refrigerer/ab ęstu culpę ꝛ pęnę. Gratia eñ culpam fugat: ꝛ pęnam mitigat. Gratia quippe est ros/de quo Eccl.xliij.c. Medicina omniū in festinatione nebulę/obuians ros ab ardore venienti/humilem efficiet eum. Hęc nebula/est christi incarnatio: Ros/est spi/ritussancti gratia: Humilitas autē facit pęnam leuius porta/ri. Remitte vt refrigerer/dico/hic: quia post mortē non est remissio/neq̄ refrigerium: vt patet in diuite/qui nec gut/tam aquę potuit habere ad refrigerandā linguam suam. Et hoc est quod sequit: l ¶ Prius q̄ abeam.i.eam/a via hui⁹ vitę. m ¶ Et āplius nō ero: supple si sine remissiōe abiero/vel obiero. Ampli⁹ nō ero: qz male ero: ꝛ male eē non est esse. Uñ Eccl.xxviij.f. Nihili factus es: ꝛ nō eris in perpetuum: quia in pęna erunt tales socij diaboli: qui di/citur nō esse: quia male est. Job.xviij.c. Habitent in taber/naculo illius socij eius qui nō est.

Ps. 79.

Al. †Sustinui.

¶ Expositio Psalmi. XXXIX.

Expectans expectaui dominū ꝛc. Titulus. In finem psalmus dauid. Finis dicitur con/sumptionis: vt/finita est expensa. Item consūmati/onis: vt/finitus est liber.i.consūmatus. Sed finis consūma/tionis duplicit dicit: scilicet finis consūmans: ꝛ finis consū/matus. Finis consūmans/est iusticia in p̄senti/vel nouum testamentū: in q̄ iusticia docet: Finis consūmat⁹/eterna be/atitudo. Et est sensus tituli: Psalmus iste attribuitur dauid: id est christo/vel cuilibet membro ecclesię: dirigens nos in finem consūmantem/scz iusticiā: per quā venitur ad finē cō/sūmatum/scilicet beatitudinem. Uel in finem: id est nouum testamentum consūmans: in quo terminatur vetus. In he/breo habet: Pro victoria psalmus dauid. Q̄d bene huic quod hic habemus competit: quia per victoriam veni/tur ad finem. Intentione monet legentes: vt relictis figuris legis ꝛ superstitione idolatrię/ad nouum testamentum acce/dant. ¶ Modus. Bipertitus est psalmus. Primo ostendit ecclesiā expectasse christi incarnationē: ꝛ habuisse eā a chri/sto nouū testamentū: p q̄d multi securi sūt: p q̄d etiā repro/bant superstitiones: Inuitat etiā ad mirabilia dei. Secūdo exponit illa mirabilia: quę sunt incarnatio/iusticia p̄dica/tiōis/liberatio hominū ab iniquitatibus/p̄fusio inimicorū/ lęticia sperantiū: ibi: Annunciaui. Ecclesia ergo dicit in in psona antiquor: n ¶ Expectans expectaui dñm. Primo q̄ ostendit desiderū ecclię/cū dicit: Expectans.

Partitio psalmi.

* Secudo longanimitas

a ¶ Expectans expectaui dominū ꝛc. Moraliter di/cit quilibet contemptor temporaliū: Expectans expe/ctaui dominum. q.d. licet alij expectent quandoq̄: non tamen expectant dominum/sed alia. Unde notandum q̄ deus expectat hominem: ꝛ homo bonus expectat domi/

Moraliter

* nū: ꝛ mali

Secundo/longanimitas ecclesie:in diu ⁊ patienter expectā/
do/cum replicat: **Expectaui.** Quid? a ¶ **Dominū**/in/
carnandū. Abacuk.ij.a. Si moꝛā fecerit/expecta eum:quia
veniens veniet/⁊ non tardabit. Esa.xxv.c. Ecce dominus
deus noster iste/expectauimus eum ⁊ saluabit nos. Tertio
ostendit puentus hu/
ius expectatiōis. Pri
mus ē icarnatio. Uñ
dicit: b ¶ **Et inten/**
dit mihi/dominus.
q.d.non sum frauda/
tus a desiderio meo.
Ps. Intende mihi ⁊
exaudi me. Secundꝰ
prouentus/est petiti/
onum exauditio: Uñ
dicit: c ¶ **Et exauditiuit preces meas:**quibus scilicet
rogabam vt veniret. Unde dicit in Pſ. Propter miseriam
inopum ⁊ gemitum pauperum: nunc exurgam dicit domi/
nus. Item hoc verificatū fuit:quando apostoli ⁊ sancti oꝛā/
tes/faciebant miracula:⁊ nihil eis negabat dominus : sicut
pmiserat eis/Joh.xvj.e. Si quid petieritis patrem in no/
mine meo/dabit vobis. Tertius prouentus/est liberatio eo/
rum qui erant in limbo: Unde dicit: d ¶ **Et eduxit me.** i.
extra duxit: e ¶ **De lacu miserie.** i. de limbo/vbi tene/
bant: Et erat eis miseria/nō videre deū quē desiderabant.
Zach.ix.c. Tu quoq; in sanguine testamēti tui emisisti vin/
ctos tuos de lacu in quo non est aqua. Quartus prouentus
fuit:quia quantū in ipso fuit/docuit nos exire de subiectio/
ne carnalium concupiscentiarum: Uñ addit: f ¶ **Et de lu/**
to fecis. i. de peccatis carnalibus:que dicuntur lutū :quia
fetent ad litteram/⁊ conculcantur. i. hominem reddunt con/
culcatum ⁊ vilem/per infamiam. Ab his christus suo exem/
plo nos docuit exire:qui in carne sua omnem passionem su/
stinuit:⁊ omnes delitias fugit. Unde. j. Pet.iiij.a. Christo
igitur in carne passo : ⁊ vos eadem cogitatione armamini :
quia qui passus est in carne/ desijt a peccatis: vt iam nō ho/
minum desiderijs:sed voluntati dei quod reliquū est in car/
ne viuat temporis. Quintus/fuit confirmatio in fide christi:
Uñ sequit : g ¶ **Et statuit:**id est stabiles fecit. h ¶ **Su/**
pra petram/christum:qui vt dicitur. j. Cor. x.a. Petra
erat christus. i ¶ **Pedes meos**/apostolus:qui fuerunt
pedes ecclesie:quia eam portauerunt/sustinētes pondus di/
ei ⁊ ęstus. Eccl.xxvj.d. Pedes firmi super plantas stabilis
mulier. :fundamēta ęterna supra petram solidam. Ecce hic
habetur de ecclesia:que est stabilis mulier:⁊ de apostolis/q̄
sunt pedes et fundamenta:et de christo/qui est petra solida:
et de stabilitione apostolorum supra istam petram. Sextus
puentus/est directio vię paradisi: Unde dicit: k ¶ **Et di/**
rexit gressus meos/dando consiliū voluntarię pauper/
tatis. Seruare enim mandata/via erat: et adhuc est / ducens
ad patriam:sed tamē vadit circūeundo per temporalia ⁊ sol/
licitudines huius mundi. Seruare autem consilia/semita re/
cta est:in qua direxit gressus apostolorum ⁊ totius ecclesię:
que in volūtaria paupertate ⁊ cōmunitate fundata fuit. De
via quęrebat ille adolescens qui dixit domino Matth.xix.
b. Quid faciam vt vitā ęternam habeā? Et dominus viam
docuit eum/cum subiunxit : Si vis ad vitam ingredi/serua
mandata. Gressus autē eius volens dirigere in semitis con/
siliorum/adiunxit: Si vis perfectus esse/vade et vende om/
nia que habes ⁊ da pauperibus/⁊ veni sequere me. Ille ve/
ro dirigi noluit: Uñ ibi sequit :Cū audisset adolescens ꝓba
hęc:abijt tristꝰ: Erat enim habēs multas possessiōes. Et ī hoc
multos habet hodie seqces. Sz dauid directꝰ a deo volebat
istū sequi/cū dicebat: Legē pone mihi ī via tua/⁊ dirige me
ī semita recta: ꝓpter nomē tuū:q̄d est iesus: vt me salues. Se/
ptimꝰ puentꝰ/ē lętitia/⁊ laus ⁊ de noua gratia : Uñ sequit:
✻ Et immisit
nū :⁊ mali homines expectant alia: vt patet in sequen/
tibus.

Al. prædicit
Al. quoniam/ oné meā
Al. Mimi
Ps. 54.

a ui dominū:⁊ intendit mihi.
b Et exauditiuit preces meas:
c et eduxit me de lacū miserię
d et de luto fęcis. Et statuit
e supra petram pedes me/
f os:et direxit gressus meos.

Ps. 11.

Expectat
- Dō
  - Bonus
    - Dei filium
      - De — Dominē ad pęnitentiā. Esa.xxx.d. Expectat dominꝰ vt misereat nostri.
      - Ut redēptorē. Abacuk.ij. a. Si moꝛā fecerit/expecta
      - Ut iudicē. Luc.xij. (eū. e. Et vos filies hoibꝰ expectantibus dominū suum. Heb.x.e. Terribilis est quędam expectatio iu
      - Ut glorificatorē. (dicij. rem. Soph.iij.b. Expecta me dicit dominꝰ ī die resurrectiōis meę ī futur.
      - Ut bñfactorē. Hiere. xiiij. b. Tibi peccauimus expe/
      - Ut hęreditatē. (ctatio isrl'. Threñ.iij.c. Pars mea dñs:dixit aia mea/ꝓpte/rea expectabo illū.
    - Gloriam creatā.ij. Pet.iij.c. Nouos cęlos et nouā terrā ⁊ promis/sa ipsius expectamꝰ.
    - Conuersionem malorꝝ. Esa.lix.b. Expectauimus iudiciū ⁊ nō est : salutē/⁊ elongata est a nobis.
  - Malꝰ
    - Uindictā. Prouer.ij.d. Pręsto/
    - Fęlicitatē (latio ipiorꝝ furor. trenā. Job.xxx.d. Expectabā bona/⁊ venerꝝ mihi mala. Prouerb.xj.a. Expectatio sollicito/
    - Plagas bonorꝝ. Actꝰ. (rū pibit. xij.b. Nūc scio ꝙ ꝙ misit dñs angelū suū ⁊ eripuit me de manu herodis:⁊ de oī expectatiōe plębis iudęorꝝ. Threñ.ij.e. En ista est dies quā expectabamꝰ /
- Judęꝰ — Messiā cū asino. (inuenimꝰ/vidimꝰ. De q̄ Gen.xxij.a. Expectate ꝗ cū asino.
- Omnis creatura. Ro.viij.d. Expectatio creaturę reuelationē filiorꝝ dei expectat.

Cōtemptꝰ q̄ alijs/dicit vir iustꝰ: **Expectans expectaui dñm:** Et ī geminatiōe ꝓbi/etiā notat desiderij expectantꝰ ⁊ longanimitas. Omnis aūt quē expectaui/nō ꝓfudit me ab expectatiōe mea: Sz b ¶ **Et itēdit mihi.** Ps. Oculi dñi sup iustos:⁊ aures eiꝰ ī pces eorꝝ. Nō tm intēdit:ꝗ efficacit c Ps. 33.
¶ **Exauditiuit pces meas.** i. ad effectū audiuit: vt. s. faceret q̄d petebā. Uñ in seqntibꝰ exponit q̄ sūt illa/dicens: d ¶ **Et eduxit me de lacu miserię:et de luto fęcꝰ.** i. de pctō: q̄d dī lacꝰ ꝓpt hō:q̄ sic defacili cadit hō in lacū/ꝗ nō defacili exit:sic ī pctm defacili cadit ⁊ p se:ꝗ nō defacili nec p se resurgit. Ps. Spūs vadēs ⁊ nō rediēs. Hoc significatū est in hō/ Ps. 77.
q̄ filij isrl' defacili ingressi sūt in ęgyptū: Gen. xlvj.a. sed cū maxia difficultate exierūt: Et nō p se:ꝗ dei auxilio: vt habet a pncipio Exodi/vsq̄ ad.xv.capm. Dicit aūt nō tm lacus/ sed **lacꝰ miserię**:qꝛ p pctm fit homo miser/amissis oibus bonis q̄ aī habebat:sicut ecōtrario iusticia ditat. Uñ Prouerb.xiij.d. Justicia eleuat gentē:miseros facit pctm ꝓpl'os. Dicit aūt lutū ꝓpt immundiciā. Deut.xxxij.a. Peccauerꝝ ei ⁊ nō filij eius in sordib⁹. Nec simplicit lutū:ꝗ **lutū fęcꝰ:** ꝓpt fetorē ⁊ ꝓsuetudinē. Hiere.xlviij.b. Requieuit moab in fęcib⁹ suis:nō est trāsfusus de vase in vas. s. de vase ꝓtumelię/ī vas glię. Cū aūt **eduxit me**/postmodū nō dimisit recidere in lacū ⁊ lutū. Et ꝗ est q̄d sequit: g ¶ **Et statuit supra petrā.** i. stabiliuit in christo: i ¶ **Pedes meos:** itellectū videlicet ⁊ affectū:q̄b⁹ aia q̄si pedib⁹ cogitādo ⁊ desiderādo portat. Intellectꝰ stabilit ī christi cognitiōe: affectꝰ in eiꝰ amore. Exo.xxxiij.d. Ecce inq̄t est locꝰ apud me:⁊ stabis sup petrā. Esa.ij.c. Ingredere in petrā:abscōdere ī fossa humo. Ex boni aūt cognitiōe parit ⁊ amore/sequit opatio: Uñ addit: k ¶ **Et direxit gressus meos.** i. opa. Ps.
✻ Et sit splēdor

Psalmus

Mystice ✻ a ¶ Et imisit ī os meū cāticū nouū. ī. ita me ītus repleuit gaudio: vt ī ore cāticū assumo. b ¶ Nouū: qz p nouis.
Ps. 97. Ūñ ī Ps. Cātate dño cāticū nouū: qz mirabilia fecit. ſ. noua. Noua eñ solēt hoīes admirari. Nouū fecit dñs ī christi ꝓceptione: qz ꝓceptus est sine virili semine. Nouū ī natiuitate: qz de virgine natus est. Nouū in prędicatione: Beati pauperes spiritu. Bādatū nouū do vobis ꝛc. Et ita in omnib⁹ factis ei⁹ noua possūt inueniri. Ūñ ecclia nouū canticū incępit cantare. Octau⁹ est lętitia ꝛ grārūactio in tribulationibus. Ūñ addit:

†Matth. 5. a. †Job. 13. d. Al. †hymnū. Al. †in deū.

a Et immisit in os meū canticum nouū: †carmē deo nro.
b c d e f g b i k Videbūt multi ꝛ timebūt: ꝛ sperabūt †in dño. Beat⁹ vir cuius est nomē dñi spes eius: ꝛ nō respexit in vanita-
l m n o p q r s t tes ꝛ insanias †falsas. Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua: ꝛ cogitationibus tuis nō est †qui similis sit tibi. Annūciaui ꝛ locut⁹ sū: multiplicati sūt sup numerū.

c ¶ Carmē deo nro. Job. xxxv. c. Qui dedit carmina in nocte. ī. lętitiā ꝛ grārūactionē ī tribulatione. Actū. v. g. Ibant apli gaudentes a ꝓspectu cōcilij: qñ digni habiti sūt p nomine iesu ꝓtumeliā pati. Mon⁹ est conuersio alio p. Ūñ subiūgit: d ¶ Videbūt multi me laudantē deū cantico ꝛ carmine supdicto. e ¶ Et timebūt sibi: q nō similiter faciāt: sed tñ non desperant: Sed f ¶ Et sperabūt in dño. Hęc eñ duo faciūt hominē cōuerti ad deū. ſ. spes ꝛ timor. Et altero deficiēte nō pōt ꝓuerti. Propter qd dicit Deut. xxiij. b. Nō accipies loco pignorū inferiorē aut superiorē molā. Postea ostendit beatū esse illū qui sic ꝓuertit: Ūñ addit: g ¶ Btūs vir cui⁹ nomē dñi. ī. christ⁹: h ¶ Est spes ei⁹. ī. ꝓuertit se ad fidem christianā: sperās se in ea saluari. Sz qz de duob⁹ populis ꝓuersi sūt. ſ. de iudęis ꝛ gentibus: hñ sequit: i ¶ Et nō respexit. ī. cōfidentiā nō habuit: k ¶ In vanitates. ī. in cerimonias: q̄ nō sūt nisi vanitas: ꝛ vmbra fuerūt eorū q̄ sunt in nouo testamento. l ¶ Et insanias falsas. ī. ad simulacra ꝛ idola: q̄ colere cōtra rationē ꝛ insania est: qz falsa sunt: nec est ibi veritas aliqua. j. Cor. viij. a. Scim⁹ qñ nihil est idolū in mūdo. Et posset quęrere iudęus vel gentilis: Et christ⁹ nūqd ipse deus verus? Unde subiungit ꝓbationem q christ⁹ sit deus: dicēs: m ¶ Multa fecisti tu: nō ali⁹: n ¶ Dñe de⁹ meus mirabilia tua. ī. mirabilia opa tua: cęlū ꝛ terrā creando: tot miracula in aduentu tuo faciendo. Et ex hoc manifestū est te esse deū: qz nullus posset hęc facere nisi de⁹.
Ps. 118. Ps. Mirabilia testimonia tua. Job. v. f. Ipsa opa q̄ ego facio: testimoniū perhibēt de me. Nec fecisti ista auxilio aut ꝓsilio hominū: sed tua sapientia ꝛ dispositione. Ūñ addit: o ¶ Et cogitationibus tuis. ī. tua ꝓuidentia ꝛ sapiētia: supple fecisti illa mirabilia. Esa. xxv. a. Dñe deus me⁹ es tu: exaltabo: ꝛ ꝓfiteb: nomini tuo: qñ fecisti mirabilia ꝛ cogitationes antiquas fideles: amen. Et ne dicat iudęus vl gentilis: q similiter posset alius. ſ. moyses vel machomet⁹ facere: Sequit: p ¶ Nō est qui similis sit tibi: quia tuū velle facere ē. Job. xxxvj. c. Ecce deus excelsus ī fortitudine sua: ꝛ null⁹ ei similis in legislatoribus: Quia nec moyses: qui fuit legislator iudęorum: nec machometus: qui fuit legislator gentium.

Moraliter Ps. 89. ✻ Et sit splēdor dñi dei nri sup nos: Ecce cognitio notat ī splēdore: Amor ī b q dic: Dei nri: q se nob dedit. Et de opatiōe statim sequit: O pa manuū nrarū dirige. Post hęc aūt
Eccl. j. 15. c. ꝓgruo ordie sequit dei laudatio: Quia nō est speciosa laus ī
Ps. 32. ore pcōr: Et Ps. Rectos decet collaudatio. Ūñ subiūgit: a ¶ Et imisit ī os meū cāticū nouū: carmē deo nro. Canticū: ptinet ad laudē diuinitatis: Carmē: ad laudē humanitatis: quia canticū: est exultatio mentis habita de cęlestibus: in vocē prumpēs: Carmē ꝓo est id qd metro mensurat. Bene ergo cōuenit canticū deo homini: inquātū deo: carmen aūt deo homini: inquantū homini. Et ad designandū in duab⁹ naturis vnā esse psonā: dicit vltimo: Carmen deo nostro. Vel: Canticū: ptinet ad laudē dei: Carmē: ad instructionem proximi: quę cū mensura facienda est. Vel Canticū: de futuris bonis: Carmē: de ꝓsentibus. Ex his

Canticū et carmen q̄d sint: et cui ptineant.

ergo sequit primor edificatio: Ūñ addit: d ¶ Videbūt multi. q. d. exemplo meo et doctrina carminis lucente eis: videbunt: peccata ꝛ defectos suos: ꝛ dei iusticiā: e ¶ Et ideo: timebunt: ꝛ iterū videbunt dei misericordiā: f ¶ Et ideo: sperabūt in dño. Nec frustra: quia quod ab eo sperant: obtinebunt. ſ. saluationem. Ūñ addit:

Al. †mēdax.

g ¶ Btūs vir cui⁹ nomē dñi: iesus. ī. saluator. h ¶ Spes eius. ī. qui sperat se consecuturū salutē a domino: sicut apostolus: dicens Phil. iij. d. Saluatorem expectamus dominū nostrum iesum christum. Ideo dico q talis est beatus: Quia beatus dicitur: cui omnia optata succedunt: Et talis salutem quam optat habebit. Unde in Ps. Saluabit eos: quia sperauerunt in eo. Sed quare dicit: cuius: et eius: Alterū eñ videtur superfluum. Sol. vt denotet q ipse est principium ꝛ finis. Per cuius: principiū: per eius: finis. Sed qz sunt quidam qui hic gaudere volunt cum mundo: ꝛ regnare postea cū christo: ideo de beato sperante adiungit: i ¶ Et non respexit. ī. retro aspexit: k ¶ In vanitates: mundi: l ¶ Et insanias falsas: peccati: sicut apostol⁹ Phil. iij. c. Quę retro sunt obliuiscens: ad ea vero quę prioza sunt extendens meipsum. Mundana autē. ī. quęcūq sunt in mūdo: dicuntur vanitates. Eccl. j. a. Vanitas vanitatū: ꝛ omnia vanitas. Peccata aūt dicuntur insanię: sm q dicit Gregorius: Quid insanius: q̄ p momentanea delectatione ęternis se mancipare supplicijs? Gal. iij. a. O insensati galathę: quis vos fascinauit veritati non obedire. Idem autē in domino sperando: ꝛ non in alia: Quia m ¶ Multa fecisti tu domine mirabilia tua ꝛc. Hoc expone vt supra.

Al. quia.

Quis dicat beatus. Ps. 36.

Allegorice.

q ¶ Annunciaui. Secunda pars: in qua ostendit quę sint mirabilia. Et loquit hic christus: q̄si rñdens ecclię: q̄ sup dixit: Multa fecisti ꝛc. q. d. christus ꝓ multa feci qz: Annūciaui: p prophetas. Hoc fuit vnū mirabile: q p ꝓphetas suos filius dei ventura nunciabat. Secundum mirabile fuit eius incarnatio. De qua dicit: r ¶ Et locutus sum: incarnando meipsum. Locutus sum: dico: in propria persona: quod ante per prophetas nunciauerā. Esa. liij. b. Propter hoc sciet populus meus nomen meū in die illa: quoniā ego q̄ loquebar: ecce adsum. Heb. j. a. Multifarie multisq modis olim deus loquēs patribus in ꝓphetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio. Tertiū mirabile est dilatatio ecclesię. Ūñ sequitur: s ¶ Multiplicati sunt: fideles: t ¶ Sup numerū. ī. ita q nō possunt numerari. Gen. xv. b. Suspice cęlū ꝛ numera stellas si potes: sic erit semen tuū. Et Gen. xiij. d. Si q̄s potest hominū numerare pulverem: semen quoq tuum numerare poterit. Quartum mirabile: est irritatio siue muratio veteris sacrificij: Unde dicit:

✻ Sacrificiū ꝛ oblationē

Moraliter

q ¶ Annunciaui ꝛc. Moraliter vox est prędicatoris: dicentis: Annunciaui: futura prędmia ꝛ supplicia. r ¶ Et locutus sum: hortādo acquirere prędmia: ꝛ fugere supplicia. Et ex hoc s ¶ Multiplicati sunt: boni t ¶ Sup numerum. ī. valde. De primo: Esa. xxj. b. Pone speculatorem: ꝛ quodcūq viderit annunciet. De secundo. Esa. xl. a. Loquimini ad cor hierusalē: ꝛ aduocate eā. De tertio: Esa. ix. a. Multiplicasti gentē. Et ibi prędcedit: Habitantibus in regione vmbrę mortis: lux orta est eis. ſ. lux p̄dicationis. Et ex hoc sequit: Multiplicasti gentē. Unū aūt prędcipuū est: quod facit auditores multiplicari in bonū. ſ. quando obedientes sūt dño illi q̄ prędicant: Unde adam quia noluit obedire dño: ideo amisit dominiū quod super aīalia habebat: ꝛ etiā sup suā carnē: sic dicit Greg⁹: Qui auctori suo ē subditus noluit: ius carnis suę quā regebat: amisit. Ūñ cū dicit: Multiplicati sūt sup numerū: q̄si causā subiūgēs: dicit:

✻ Sacrificiū

a Sacrificiũ ⁊ oblationem ⁊c. q. d. multiplicati sunt: non merito sacrificiorũ: sed merito fidei / quę p dilectionem operat. Et hoc est qd dicit: Sacrificiũ: qd de aialib⁹ fiebat: Et oblationẽ / de simila vl thure vel oleo: b Holuisti. Esa. j. c. Holocausta arietum ⁊ adipem pinguiũ ⁊ sanguinem vitulorum ⁊ agnorũ et hircorum nolui. Ibi dic Glo. nunc. Sed si dominus noluit sacrificiũ: quare ergo hęcepit: Ad hoc respondet Chrysostomus sic:

a Sacrificiũ et oblationẽ nõ
b luisti: †aũres aũt pfecisti mi
c hi. †Holocaustũ ⁊ p pĕccato
d
e
f nõ pŏstulasti: tũnc dixi / ecce
g

b venio. In cãpite libri scptũ
i est de me vt †facĕrẽ volũtatẽ
k tuã dĕus me⁹ volui: ⁊ l ĕgem
m tuam in mĕdio cordis mei.

Non est mirum si placatus retractauit / quod iratus hęcepit. Esa. j. d. Ne offeratis vltra sacrificium frustra: incẽsum abominatio est mihi. Ideo enim przęcepit domin⁹ vt sibi offerent hmõi sacrificia / ne idolis ea offerrent. Leuit. xvij. b. Adolebit sacerdos adipem in odorem suauitatis domino: et nequaq immolabunt hostias suas dęmonibus ⁊c. Et q dicit Glo. Hiero. q nunq voluit: intelligendum est q non voluit simpliciter: sed secũdario. s. non voluit vt res / sed vt signa. Itẽ non voluit ipsa sacrificia: sed voluit deuotionẽ offerentium. Unde dicit Augustin⁹: Nunq in odoribus sacrificiorum delectatus est dominus / nisi in fide ⁊ desiderio offerentis. Quintũ mirabile est / q obtulit se p nob in ara crucis obediens patri vsq ad mortem. Unde sequit: c Aures autẽ perfecisti mihi: id est perfectã obedientiam dedisti mihi: q̃si vere sacrificium noluisti: nec p sacrificia placat⁹ es humano generi: sed per obedientiã meam. Unde apostolus ad Heb. x. a. introducit istum versum ⁊ sequẽtem / sic dicẽs: Impossibile est sanguine taurorũ aut hircorum auferri peccata: Ideo ingrediẽs mũdum dicit: Hostiam ⁊ oblationem noluisti: corpus autem aptasti mihi ⁊c. Nec est dissonum / q hic dicit: Aures perfecisti / et ibi: Corpus aptasti: quia obedientia fuit in corporis oblatione: ⁊ aptando corpus suũ cruci / perfectam obedientiam habuit ⁊ ostendit. Phil. ij. a. Factus obediens vsq ad mortem: mortẽ autẽ crucis. Alio etiam modo dicit corpus christi auris: quia sicut verbũ aptat auri: sic verbũ patris carni humanę.

Corpus christi dicit aptatũ

Quia ex sola muliere. Luc. j. d. Qd nascet ex te sanctũ vocabit filius dei.
Quia sine fetore coitus. Daniel. ij. e. Abscisus est lapis de monte sine manib⁹.
Quia in przęcptione formatũ. Hiere. xxxj. d. Creauit dominus nouum super terram: fęmina circũdabit virũ.
Quia non infecit animam infusam. Ps. Qui ingredit sine macula.

Ps. 14.

Qz autem sacrificiũ noluerit dominus: probat descẽdendo ad particularia. Unde sequit: d Holocaustũ: quod. s. totum incendit. e Et p peccato: id est sacrificiũ et oblationem quę fiunt p peccato: quę multa erant: vt habetur in Leuitico. Hęc f Non postulasti. Esaię. j. d. Cum veniretis ante cõspectũ meũ: quis quęsiuit hęc de manibus vestris? Et cum ista tibi nõ placerent: g Tunc dixi: ecce venio: Dixit christus deo patri tunc: cum omnes ad sacrificia carnalia ⁊ non ad dei laudem currerent. Sap. xviij. c. Cum quietum silentium tenerent omnia / et nox in suo cursu mediũ iter haberet: omnipotens sermo tuus domine exiliens de cęlo a regalibus sedibus venit. Dixi / facto: quod przius annũciaueram per prophetas. Ecce / factus visibilis in carne / venio / in mundum. Joh. xvj. f. Exiui a patre et veni in mundum. Venio / voluntarie: nõ coactus adducor. Agge. ij. b. Veniet desideratus cunctis gentibus. Postea ostendit causam quare venit: scz propter salutem animarum. Unde subdit: i Ut facerem volũtatẽ tuam. Et quę sit hęc voluntas: ipse dicit Joh. vj. d. Hęc est volũtas ei⁹ q̃ misit me patris: vt omne quod dedit mihi pater / non perdã ex eo ⁊c. Quia ita: h In capite libri scriptum est de me: scz in primo psalmo: Beatus vir qui non abijt: Qui de christo przincipaliter legitur. Vel sic: In capite libri: id est in deo patre: id est caput libri: id est christi / qui est liber in quo debemus legere. Job. xxxj. d. Librum scribat ipse qui iudicat. In illo ergo capite / dicit christus: scriptum est de me / per hordinationem. Ut facerem voluntatem tuam. Esaię. xliij. d. Qui dico cyro: pastor meus es / ⁊ omnem voluntatem meam complebis. Cyrus interpretatur hęres: et significat christum: de quo Matth. xxj. d. Hic est hęres: venite occidamus eum: Hic compleuit voluntatem domini. Unde Esaię. xlvj. d. Vocans ab oriente iustum / et de terra longinqua virum volũtatis meę. Hoc autem non fecit inuitus: sed spontanee. Unde addit: k Deus me⁹ volui. s. facere voluntatem tuam. Esaię. liij. c. Oblatus est: quia ipse voluit. Nec tm̃ volui: sz et sciui. Unde sequit: l Et legem tuam / habui. m In medio cordis mei. Legem: id est charitatem / quę est noua lex. Joh. xiij. d. Mandatũ nouũ do vobis vt diligatis inuicem. Roma. xiij. c. Plenitudo legis est dilectio. Hanc legem bene habuit: non in angulo: sed in medio cordis sui: quia sicut dicit Eph. v. a. Christus dilexit nos ⁊ tradidit semetipsum pro nobis oblationẽ ⁊ hostiã deo in odorẽ suauitatis.

Ps. 1.

Moraliter.

* a Sacrificiũ ⁊ oblationem noluisti: id est minus voluisti q̃ obedientiam: quę notat in hoc quod sequitur: c Aures autem perfecisti mihi. Unde. j. Regl. xv. e. Melior est obedientia q̃ victimę. Et ideo qui vult esse przędicator vtilis: primo oportet q iugo obedientię se submittat. Unde Petrus qui fuit apostolorũ przęlatus: primo vocatus est simon: quod interpretat obediens. Et dicit: Perfecisti: vt notet perfectã obedientiã: quę est in abrenuncia / tione przoprię volũtatis. Sed multi sũt qui ĩ quibusdam sacrificijs ⁊ oblationibus quę faciunt confidentes / perfectam obedientiã aggredi negligunt: nec perfectas aures habent: Unde quasi surdis / iterum idem replicat / dicens: d Holocaustum ⁊ pro peccato non postulasti: supple ita q obedĕtia negligatur. Et propter hoc: g Tunc dixi: ecce venio. Ecce statim venio ad obedientiam: et postea ad przędicandum. Venio / de sęculo in claustrum vt obediam: vt postea veniam de claustro ĩ agrum. De primo Joh. j. f. Rabbi vbi habitas? Dicit eis: venite ⁊ videte. Ps. In pace factus est locus eius ⁊ habitatio ei⁹ in sion. De secundo / Cant. vij. d. Veni dilecte mi: egrediamur in agrum: scz ad przędicandum: commorẽmur in villis ad confessiones audiendum: mane surgamus ad vineam ad capiendum vulpeculas quę demoliuntur vineas. Sunt autem vulpeculę / hęretici. Sunt autem quattuor necessaria homini qui vult exire ad przędicationem: scz testimonium conscientię: exemplum operis: et zelus animarũ: et scientia. Testimonium conscientię notatur / cum dicit: h In capite libri scriptum est de me: id est in recta conscientia: quę dicitur liber. Daniel. vij. c. Judicium sedit et libri aperti sunt. Boni operis exemplũ notatur / cũ dicit: i Ut facerem volũtatem tuam. Zelus / cum dicit: k Volui. Scientia / cum dicit: l Et legem tuam in medio cordis mei: vbi dicitur / q̃ est quędam cõcauitas quę recipit et continet vitalem spiritum: quo conseruatur vita. Si autem caro ibi crescat / statim homo mortitur: Ita etiam spiritualiter / carnalitas interficit hominem. Notandum autem q liber in multis accęptionibus accipitur in sacra scriptura. Est enim liber bonus ⁊ liber malus. Uterq autem multipliciter dicitur.

Ps. 75.

Quattuor necessaria przędicatori

Ps.138. Ps.68. — Bonus

Christus ⁊ vsta ipsi⁹. Ezech.ij.d. Vidi ⁊ ecce manus missa ad me in q̃ erat inuolut⁹ liber ⁊c.
Secreta dei. Apocl.v.a. Dign⁹ es dñe accipere librũ ⁊ aperire signacula eius ⁊c.
Scriptura. Matth.j.a. Liber generationis iesu christi ⁊c.
Nouũ testamentũ. Job.xxxj.d. Libzũ scribat ipse qui iudicat.
Naturę. Esa.xxxiiij.a. Cõplicabunt sic liber cęli.
Vitę/scz beata ꝓgo. Ecci.xxiiij.c. Ego quasi vitis fructificaui. Et post addit: Hęc oia liber vitę ⁊c.
Scientię dei. Daniel.xij.a. Saluabit⁹ popul⁹ tuus oĩs qui inuẽtus est scriptus in libzo vitę.
Prescientię.j. In libzo tuo omẽs scribent.
Presentis iusticię.j. Deleant de libzo viuentium: Exo. xxxij.g. Aut dimitte eis/ aut dele me de libzo tuo in quo me scripsisti.
Conscientię. Daniel.vij.c. Judicium sedit et libzi aperti sunt.
Memorię. Job.xix.d. Quis mihi det vt scribant sermones mei:
Gratię spiritussancti. Hiere.xxxij.c. Accepi librũ possessionis signatũ.
Ecclesiasticę cõgregationis. Esa.xxxiiij.d. Legite diligenter in libzo domini.
Cõsummationis dei. Hiere.lj.g. Ligabis libzum ad lapidẽ ⁊ pijcies in mediũ euphzaten: ⁊ dices: Sic submerget baby lon.
Religionis. Esa.viij.a. Sume tibi librũ grandẽ.

Liber

Repudij. Esa.l.a. Quis est iste liber repudij:
Diabolici chirographi. Col.ij.c. Delẽs qd̃ aduersum nos erat chirographũ decreti ⁊c.
Suggestionis. Esa.xxxix.a. Misit merodach baradam filius baladã rex babylonis libzos et munera ad ezechiam.
Curiositatis terrenę. Hiere.xvij.b. Recedentes a te in terra scribent.
Coz obstinatũ. Eodẽ Hiere.a. Peccatũ iuda scriptum est stilo ferreo.
Diabolicę cõminationis. Esa.xxxvij.c. Tulit ezechias libzos de manu nũciozum.
Inutilium artiũ. Act.xix.d. Multi ex his qui fuerant curiosa sectati/ contulerũt libzos et combusserunt eos.

Malus

a ¶ Annũciaui iusticiã tuã. Hic loquit christ⁹ de ꝑdicatione sua: Et assignat plura q̃ etiã ꝑdicatozi sit necessaria: Et primo ostẽdit se fuisse eloquentẽ/ cũ dicẽ: Annũciaui: id est faciliter dixi ⁊ aperte. Job.vij.g. Mũq̃ sic locut⁹ est hõ sicut hic loquit. Hoc etiam necessariũ est ꝑdicatozi ⁊ prelato. Unde Moyses ne fieret ꝑlatus ⁊ ꝑdicatoz/allegauit Exod. iiij.c. Obsecro domine/non sum eloquẽs ⁊c. Postea ostendit quid annũciauit/ ⁊ vbi/ ⁊ quomõ. Quid/cũ dicit: Justiciam tuã. i. pnitentiã qua iustificat homo: et quę iustificat ⁊ punit peccatozẽ. Et de hac dicit: tuã: q̃ ad honozẽ dei debet fieri/ non ad inanẽ gloziã. Hanc annũciauit christ⁹/ Matth.iiij.c. dicẽs: Pnitentiã agite/ appzopinquabit enim regnũ cęlozum. Ubi/cum dicit: b ¶ In ecclesia magna. i. in templo. Job. vij.d. Clamabat iesus docẽs ĩ templo ⁊c. Vel/ In ecclesia: id est in ꝓgregatiõe fideliũ. Magna. i. vt magna fiat. Ps. Apud te laus mea in ecclesia magna. Quõ/cũ dicit: c ¶ Ecce labia mea nõ phibebo domine. q. d. libenter ꝑdicabo. Labia christi/dicunt duo testamẽta: de quib⁹ dicit: Ecce: id est manifestũ est: quia/nõ phibebo/ea: quia nouũ testamẽtũ in aperto dedit: ⁊ vetus aperuit: quę ante phibita erant: q̃ nec nouũ habebat: nec vetus intelligebat: Sed christ⁹ agnus occisus/aperuit signacula eius: vt dicit Apocl.v.b. Similit ꝑdicatoz debet annũciare iusticiam/non stulticiam/aut fabulas. Prouerb.viij.a. Aperient labia mea vt recta ꝑdicent.j. Corinth.j.d. Nos prędicamus christum crucifixum ⁊c. Daniel.xij.b. Qui ad iusticiã erudiunt multos: fulgebũt q̃si stellę in ꝓpetuas ęternitates. Jtẽ dicit: tuam: id dei: nõ illi⁹ qui ꝑdicat: sicut iactatozes faciũt. ij. Corinth.iiij.b. Nõ nosmetipsos ꝑdicam⁹: sed iesum christũ dñm nostrũ. Jtẽ debet ꝑdicare/nõ ĩ thalamo vel loco occulto: sicut faciũt hęretici in cõuẽticulis suis: sz in ecclesia magna/ vbi oẽs cõueniunt. Ps. Cõfiteboz tibi in ecclesia magna.

Ecclesia dicit magna
- Propter magnitudinẽ fideliũ. Ps. In populo graui laudabo te. Ps.34. Ps.34.
- Propter multitudinẽ fideliũ. Esa.liij.a. Multi filij desertę magis q̃ eius q̃ habet virũ.
- Propter diffusionẽ locoz. Esa.xlix.f. Angustus est mihi loc⁹: fac spaciũ mihi vt habitẽ.
- Propter ꝓpłoz credẽtiũ varietatẽ. Job.x.c. Alias oues habeo q̃ nõ sũt ex hoc ouili ⁊c.

Jtem debet volũtarie ꝑdicare nõ phibere labia. j. Corinth. ix.c. Vę mihi est si nõ euãgelicauero: si autẽ volens hoc agoz mercedẽ habeo: si aũt inuit⁹/ dispẽsatio mihi credita ẽ. Prohibet labia sua: qui qd̃ ꝑdicat/ opari nõ curat. Greg⁹. Prelatus cũ nõ agit bona q̃ loquit: ei etiã ꝓmo subtrahit ne loq audeat ipse q̃ nõ operat. Et idẽ: Loquẽtl auctozitas perdit/ cũ vox ope nõ adiuuat. Et qz qñq̃ qd̃ ab omib⁹ rectũ videt: a deo subtili⁹ intuẽti reprobat: Jdeo subiũgit: d ¶ Tu scisti: q ꝑdicta vera sint. ij. Corinth.ij.d. Sicut ex deo coram deo in christo loquimur. Sed sunt nõnulli q̃ nõ phibẽt labia sua actu vel volũtate cõtraria: sed tamẽ negligẽtia vel nimia hũilitate/bona q̃ sciũt/alijs non cõmunicãt. Et licz ꝑmi plus peccent: hi tamẽ a peccato nõ sunt ĩmunes. Unde dicit Greg⁹ in pastozali: Qui magnis muneribus ditati/parere vtilitati ꝓmoz in ꝑdicatiõe refugiũt: si districte iudicent: ex tantis ꝓculdubio rei sũt: quãtis ad publicũ veniẽtes ꝓdesse poterunt: Jdeo christus dicit: et quilibet ꝑdicatoz dicere debet quod sequit: e ¶ Justiciã tuam nõ abscõdi in corde meo. q. d. iusticiã quã cognoui/ non ꝑ negligentiã aut nimiã hũilitatẽ ꝑdicare dissimulaui. Prouerb.xj.d. Qui abscõdit frumẽta/ maledicet ĩ ꝓplis. f ¶ Veritatẽ tuã et salutare tuũ dixi. Veritas cõsistit in ꝓmissoz adimpletiõe: salutare in sãctoz glorificatiõe. Prędicare ergo debem⁹/ iusticiã/ vt opere ꝓficiat: Veritatẽ/ vt credat: Salutare/ vt diligat. Primũ respicit spem. Secũdũ fidem. Tertium charitatẽ. Justicia ꝑdicanda est iniustis: veritas ignorãtib⁹: salutare desperãtibus. Sũt ⁊ alij q̃ nec ꝓpter contrariã volũtatẽ aut vitã: neq̃ ꝓpt negligẽtiã aut nimiã hũilitatẽ dimittũt ꝑdicare ꝓbitatẽ: sz ꝓpt timozẽ. Uñ ⁊ hoc remouet ⁊ excludit/cũ subiũgit: g ¶ Nõ abscõdi misericordiã tuam et veritatẽ tuã a ꝓcilio multo: id ẽ ꝓpt timozẽ cõcilij multi nõ dimisi/quin ꝑdicarẽ misericordiã tuã et ꝓbitatẽ tuã: et dolerẽ hoĩes venire ad te ꝑ vias tuas: q: vniuersę vię dñi misericordia ⁊ ꝓbitas. Jn misericordia venit quęrere ⁊ saluũ facere quod perierat: sicut dicitur Lucl.xix.b. Jn veritate veniet ad iudicium. Esa.iij.c. Dominus ad iudiciũ veniet cum senioribus populi sui: id est cum apostolis/ ⁊ euangelicis viris: q̃ cum eo iudicabunt. Et bene cõiungit ista duo: scz misericordiam ⁊ veritatẽ: vt simul sint vinum ⁊ oleum: de quib⁹ Lucl. x.f. Utrũq̃ enim cum altero est prędicandũ/ ne aut respect⁹ misericordię solius moueat ad ꝓsumptionem: aut respectus veritatis mittat in desperationem. Sed cum vinũ pungit et oleum lenit/ sanant vulnera: vt ibi dicitur: Lucl.x.f. Unde in Ps. Saluauit sibi dextera eius: et brachiũ sanctũ ei⁹/ Ecce sanitas. Et

Ar. †Benenunciani

Ar. †cognouisti

Necessaria predicatori ad imitationem predicationis christi

a † Annũciaui iusticiam tuã in
b ecclesia magna: ecce labia
c mea nõ phibebo domine tu
e †scisti. Justiciã tuam nõ ab-
f scondi in corde meo: veritatem tuã et salutare tuũ dixi.
b Nõ †abscõdi miscõdiã tuã ⁊ ve
b ritatẽ tuã: a †cõcilio multo.

Ar. †celauí

Ar. †synagoga multa

Ps.14

Ps.97.

sanitas. Et postea addit de vino ⁊ oleo: Motũ fecit dñs salu/
tare suũ/Ecce oleũ. In cõspectu gentiũ reuelauit iusticiã suã/
Ecce vinũ. Unde expssius subiũgit: Recordat⁹ est misericor/
Ps.86. diẽ suę ⁊ veritatis suę domui isrl. Et alibi: Memor ero raab
⁊ babylonis.i.memoraboꝛ.i.reducam ad memoriã audientiũ
raab: in qua notat mi/
sericordia: ⁊ babylonẽ
in qua notat punitio.
Nec ꝗ omia nõ debet
ꝑdicator tacere, ꝑpter
timorẽ conciliũ: sicẽ nec
dñs Matth. xxiij.
Ue vob scribę ⁊ pha/
risei ⁊c. Et apl̃s: Act.
liij.d. Nõ possum⁹ ꝗ
vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ nõ
loqui. Postꝗ de ꝑdicatiõe sua locut⁹ ẽ christ⁹/cõuertit se ad
orandũ, ꝑ se homie/⁊ ꝑ mẽbris. Et hoc necesse fuit: qꝛ ꝑdica/
tio veritatis occasio fuit quare impij cõtra christũ ⁊ suos se/
Allegorice uierũt. Uñ dicit: a Tu aũt o dñe/pat/ b Ne lõge fa/
cias.i.ne remoueas. c Miserationes tuas a me/ho/
mine/⁊ a mẽbris meis. Et ꝑbat ꝑ cõsuetudinẽ miserẽdi: ⁊ per
veritatẽ ꝑmittentis ꝙ deus pater debet misereri. Unde dicit:
d Misericordia tua/ꝗ tibi innata ẽ: e Et veritas tua
semper susceperunt me. i. nunꝗ defuit mihi misericordia
cõpatiẽs/⁊ miserationes ꝑmittẽs: nec veritas ꝑmissa soluens.
Probat etiã idẽ ꝑ miserias quas patit. Uñ addit: f Qm̃
circũdederũt me mala. i. pęnę: g Quoꝛũ nõ est nu/
mer⁹. Esaię. xxij. e. Coronãs coronabit te tribulatiõe. Ps.
Ps.114. Circũdederũt me dolores mortis. Et q̃re ista passus sit/ostẽ/
dit: qꝛ ꝑpter peccata nostra. Uñ subiũgit: h Cõprehen/
derũt me iniq̃tates meę. i. meoꝛũ. i. ꝑpter peccata ipsoꝛũ
cõprehensus sum ⁊ punitus. Threñ. iiij. d. Spũs oris nostri
christ⁹ captus ẽ in peccatis nostris. Et ideo/iniq̃tates/dicit
etiã suas eẽ: qꝛ licꝛ nõ ꝑpetrauerit culpã/tamẽ poꝛtauit pęnã.
Ps.68. Ps. Quę nõ rapui tũc exoluebã. i Et nõ potui. i. ita me
tractare ꝑmisi/ac si impotẽs essem. Uñ dicebant Matth. xx/
vij. e. Seipsũ nõ põt saluũ facere. Et hoc k At videre/fru
ctum passiõis meę. Esa. liij. d. Si posuerit animã suã ꝑ pctõ:
videbit semẽ longęuũ. Uel sic: Nõ potui vt videre. i. non
potui videre: qꝛ ita viliter tractauerunt eũ ꝙ velata facie da/
bant ei alapas: ⁊ dicebãt: ꝑphetica nobis christe q̃s est qui te
percussit: Matth. xxvj. g. l Multiplicatę sũt/iniq̃tates
in mẽbris/⁊ pęnę i me: m Sup capillos capitis mei:
q.d. infinitę fuerũt. Nec i his ꝑsecutionib⁹ cõsolationẽ habui:
Quia n Et coꝛ meũ dereliq̃t me. i. apl̃s qui intimi mihi
erãt: ⁊ in q̃b⁹ vita ecclesię cõsistebat. De quib⁹ etiã alibi dicit:
Ps.21. Factum est coꝛ meũ tanꝗ cęra liquescẽs. Et ꝙ dereliquerũt
dñm: ꝑdixit dñs eis Job. xvj. g. Uenit hoꝛa vt dispergamini
vnusq̃sq̃ in sua ⁊ me solũ relinquatis. Job. xix. b. Derelique/
rũt me ꝑpinqui mei: ⁊ q̃ me nouerãt obliti sũt mei. Ostensis
miseriis: petit christ⁹ liberari/dicẽs: o Cõplaceat. i. simul
placeat ꝑ Tibi vt eruas me: de manib⁹ eoꝛ. q.d. sic pla/
cet tibi vt me flagelles: ita etiam cũ hoc placeat tibi vt eru/
as me. Et sic facit dñs. Uñ Prouerb. iij. b. Quẽ em̃ diligit
dñs coꝛripit/⁊ q̃si pꝛ in filio cõplacet sibi. Job. v. c. Increpa/
tionẽ domini ne repꝛobes: qꝛ ipse vulnerat ⁊ medet: pcutit et
manus eius sanabũt. Et vt interim in tribulatiõe non deficiã:
q Dñe ad adiuuandũ me respice: oculo misericoꝛ/
Ps.70. diẽ. Ps. De⁹ ne elõgeris a me: de⁹ me⁹ i auxiliũ meũ respice.
Dozaliter. a Tu autem domine ⁊c. Ita etiam debet dicere prędi/
catoꝛ: vt postꝗ ꝑdicauit/ꝑuertat se ad orationẽ/⁊ defect⁹ suos
recognoscat: ⁊ postꝗ misit rętia in capturã/lauare etiã rętia et
reficere nõ omittat: sed dicat: Tu aũt dñe ne lõge facias
miserationes tuas a me. q.d. q̃ ꝑdicat misericõdiã/dign⁹ est vt
Ps.118. fiat ei misericõdia: sm q̃ d̃ ꝑmittit dñs Iere. xv. d. Si cõuertert
cõuertã te/⁊ ante faciẽ meã stabis. Hoc allegat Ps. dicẽs: Ue/
niat mihi miserationes tuę ⁊ viuã: qꝛ lex tua meditatio mea est.
Ab ipsis aũt longe ẽ misericõdia: sm q̃ d̃ Prouer. xv. d. Lõge
Ps.118. est dñs ab ipsis. Et in Ps. Lõge est a pctõrib⁹ sal⁹. Pęnitẽ/

tes etiã delõge respicit dñs/⁊ ꝑpe facit esse misericoꝛdiã suã:
sm q̃ d̃ Luc. xv. d. de filio ꝑdigo: Cũ adhuc lõge eẽ: vidit
illũ pater ipsi⁹/⁊ misericõia mot⁹ ẽ: ⁊ occurrẽs cecidit sup collũ
ei⁹ et osculat⁹ est eũ. Threñ. iij. d. Se abiecit ⁊ miserebit sm
multitudinẽ miserationũ suaꝛ. Ut aũt facili⁹ impetret q̃d po/
stulat/de iã recępt se
gratũ et memoꝛẽ esse
demõstrat/dicens: d
Misericordia tua
et vitas tua semp
susceperũt me. Mi
sericoꝛdia suscipit fugi
entẽ mala mundi. Ust
j. Regũ. xxij. d. Eua/
dẽs abiathar fugit ad
dauid: et ait ei dauid:
Mane mecũ ne timeas: si q̃s q̃sierit animã meã/q̃ret ⁊ aiam
tuam. Ueritas: suscipit sequẽtẽ bona cęli. Sap. iij. b. Qui cõ
fidũt in illũ: intelligent veritatẽ. Aug⁹. Proijce te i deũ: non
em̃ ita crudelis ẽ vt se subtrahat/⁊ te cadere ꝑmittat. Postea
exponit suã necessitatẽ subiũgẽs: f Qm̃ circũdederũt:
q.d. indigeo miserationib⁹: qꝛ miser sum. Qm̃ circũdede/
rũt me mala: pęnę ⁊ culpę. Threñ. j. f. In circũitu ei⁹ ho/
stes eius. Job. xix. b. Obsederũt in gyro tabernaculũ meũ.
Mala/dico/nõ pauca: sed g Quoꝛ nõ est numerus. Ps.5.
Dñe q̃d mltiplicati sũt q̃ tribulãt me. Mau. iij. d. Plures feci/
sti negociationes tuas q̃ sint stellę cęli. ij. Paral. vlt. i fi. Pec
caui sup numerũ arenę maris. Et q̃d plus est: h Cõpre/
hẽderũt me iniq̃tates meę/q̃si in vinculis. Prouer. v. d.
Iniq̃tates suę capiũt impiũ/⁊ funib⁹ pctõꝛ suoꝛ cõstringit.
i Et nõ potui vt videre. i. hocipso ꝙ ego cõprehensus
essem nẽ potui videre. Osee. vij. c. Comederũt alieni robur
eius ⁊ ipse nesciuit. Esa. xlij. d. Cõbussit eum in circũitu ⁊ nõ
cognouit: ⁊ succẽdit eũ ⁊ nõ intellexit. Uel sic: Nõ potui vt
videre/deũ. q.d. hocipso ꝙ cõprehẽderũt me iniq̃tates/ex/
cęcat⁹ sum. Esa. lix. a. Iniq̃tates viꝛę diuiserũt inꝛ vos ⁊ deũ
vestrũ: ⁊ peccata vꝛa abscõderũt faciẽ ei⁹ a vobis. Sap. ij. d.
Excęcauit illos malicia eoꝛ. Nec mirũ si nõ potui videre: qꝛ
l Multiplicatę sũt/iniquitates meę/sup capillos ca/
pitis mei. Et est recta cõpatio. Sicut em̃ cũ crescũt capilli Pctã cõpank capillis
operiũt oculos: ita peccata oculos coꝛdis: vt dictũ ẽ. Alia rõ
est q̃re peccata cõparank capillis: qꝛ sicut capilli ex supfluita/
te nascũt: sic pctã ex abũdãria tpaliũ. Uñ i Ps. Prodũt q̃si Ps.72.
ex adipe iniq̃tas eoꝛũ. Et i cãtico Deut. Incrassat⁹ ẽ dilect⁹ Deut.32.b.
⁊ recalcitrauit. Tertia rõ ẽ: qꝛ sic capilli radices habẽt i capi/
te: sic pctã i coꝛde. Matth. xv. b. De coꝛde exeũt cogitatiões
malę: homicida/adulteria ⁊c. Quarta rõ est: qꝛ sic q̃dã fuscãt
capillos suos: sic aliq̃ fuscãt pctã. s. hypocritę. Iere. xij. c. Nũ
q̃d auis discoloꝛ hęreditas mea mihi: Nec absurdũ d̃z videri
ꝙ hęc de ꝑdicatoꝛe legunt/q̃ iust⁹ ⁊ pfect⁹ d̃z eẽ: qꝛ iust⁹ i ꝑn/
cipio est accusatoꝛ sui: vt d̃ Prouer. xviij. c. Et. j. Job. j. d.
Si dixerim⁹ qm̃ pctm̃ nõ habem⁹: nosipsos seducim⁹. Et pos
set dicere ei aliq̃s: Hęc oia de coꝛde ꝑcedũt: q̃re ꝗ nõ custo/
dis coꝛ tuũ: et sic ista cessarẽt: Jõ bñ seq̃t: n Et coꝛ meũ
dereliq̃t me. q.d. nõ sũ dñs coꝛdis mei: sed dereliq̃t
me. Ps. Coꝛ meũ ꝑturbatũ ẽ ⁊c. Uñ dicit Aug⁹. Nihil coꝛde Ps.37.
fugaci⁹. Ideo dicit Eccl⁹. xxx. d. Cõtine ⁊ ꝑgrega coꝛ tuũ i san
ctitate. Cõtine ne effluat: ⁊ si effluere cępit/cõgrega ne penit⁹
dereliq̃t te. Coꝛ em̃ iusti debet esse q̃si bon⁹ claustralis/⁊ cõ/
tinere se i cęlo: q̃d ẽ claustrũ aie. Phil. iij. d. Cõuersatio nr̃a i
cęlis ẽ. Et si coꝛ nostrum dereliq̃t nos/inseq̃mur illud ⁊ redu/
cam⁹ ad claustrũ. Uñ ostẽdit dauid ꝙ coꝛ suũ dereliq̃rat eũ
⁊ erat q̃si ꝑditũ/cũ dicit. ij. Regũ. vij. d. Inuenit seru⁹ tu⁹ coꝛ
suũ vt oraret te. Nisi ꝑus ꝑditũ fuisset/nõ dixisset: iuenit. Et
qꝛ ab istꝰ malis licꝛ velim exire/nõ possũ nisi tu iuues: Ideo
o Cõplaceat. q.d. sil̃ mecũ placeat: qꝛ placet mihi exire:
p Et tibi cõplaceat vt eruas me: ab his malis. Et qꝛ
vt dicit Greg⁹: non sufficit mala nõ agere nisi etiã q̃sq̃ bonis
opib⁹ studeat insudare: Ideo etiã q Ad adiuuãdũ me:
in bonis faciẽdis. r Respice. i. intẽde. s. Intẽde in adiuto/ Ps.37.

a Tũ autem dñe nẽ longe fa/
b cias miserationes tuas a me:
c miscõia tua et veritas tua
d semp susceperũt me. Qm̃ cir
e cũdederũt me mala q̃uoꝛ nõ
f est numerus: cõprehẽderũt
g me iniquitates meę ⁊ nõ pos/
h tui vt videre. Multiplicatę
i sũt sup capillos capitis mei:
k et coꝛ meũ dereliq̃t me. Cõ/
l placeat tibi dñe vt eruas me:
m dñe ad adiuuãdũ me respice.

Al. relongans/ in malicias

Al. †Placeat

Al. †erue

Al. †in auxi/lium meum

Ps. 27. Hystice

rii meũ. Et alibi: Dñs adiutor meus ⁊ protector meus. Adiutor in bonis: protector a malis. a ¶ Cõfundant ⁊c. Supra orauit christus ⁊ p̃dicator siue quilibet fidelis p se. Sed qz hoc nõ sufficit: ideo orat hic p inimicis et persecutorib⁹ suis: sic ipse christus docet Matth. v. g. Orate p persequẽtib⁹ ⁊ calũniantibus vos. Orãs ergo pro eis: Primo petit eis cõfusionem de peccatis/cum dicit: Confundant/bona cõfusiõe: de qua Eccli. iiij. c. Est confusio adducens gratiã et gloriã. Secundo petit eis timorẽ pœnę/cũ addit: b ¶ Et reuereant. i. timeãt pœnã quã meruerũt. c ¶ Simul. i. oẽs ita ꝓfundant et timeãt. De his duob⁹ dr̃. ꝗ. Erubescãt/et cõturbẽt oẽs inimici mei. Erubescãt/Ecce ꝓfusio. Cõturbẽt/Ecce timor. Sap. v. a. Turbabunt timore horribili. Et hęc necessaria est: qz sic dr̃ Eccli. j. c. Qui sine timore est/nõ poterit iustificari. d ¶ Qui quęrũt aiaz meã: dic̃ christ⁹/vel vir iust⁹. Herodes ⁊ pilat⁹ quęsierũt aiaz christi. Matth. ij. c. Futurũ ẽ vt herodes ꝗrat puerũ ad perdendũ eũ. Luc. xxij. a. Quęrebãt p̃ncipes sacerdotũ ⁊ scribę quõ eum interficerẽt. Mali quęrũt animã iusti/ Ps. 93. qñ quęrũt substantiã eⁱ. Ps. Captabãt in animã iusti: et sanguinẽ innocentẽ cõdemnabũt. Eccli. xxxiij. d. Panis egentiũ vita pauperũ est: ⁊ qui defraudat illũ homo sanguis est. Qui aufert in sudore panẽ/q̃si qui occidit primũ suum. Tertio petit eis cõuersionem ad pœnitentiã/cũ dicit: e ¶ Cõuertant retrorsum. i. post deũ/qui deum post se reliquerãt/sequẽtes peccatũ: sicut dicit Miere. ij. f. Verterũt ad me tergũ ⁊ nõ faciẽ. Sic voluit conuerti petrũ/qñ dixit ei/Marci. viij. d. Vade retro me sathana. Quarto petit eis timorẽ dei/cum addit: f ¶ Et reuereant. i. timeant timore reuerentię. Eccli. j. b. Timẽti deũ bñ erit i extremis. Illi dico/cõuertant retrorsũ ⁊ reuereant: g ¶ Qui volũt mihi mala. i. oẽs peccatores. Eccli. xviij. d. Post ꝓcupiscẽtias tuas nõ eas: ⁊ a volũtate tua auertere. Quinto petit eis cõfusionẽ in ꝓfessiõe pctõr. Est eñ ꝓfusio in ꝓsideratiõe peccatorũ: Et de hac p̃dictũ est: Cõfundant ⁊c. Et ẽ alia ꝓfusio in ꝓfessiõe: de qua dic̃ hic: h ¶ Ferant cõfestim cõfusionẽ suã. Et bñ dicit/ferant: qz grauis ⁊ laboriosa valde est ista cõfusio/ quãdo facit homo aliũ consciũ suę nequicię. Quidã autẽ sunt qui nõ ferũt istã cõfusionẽ: sed abijciũt: qui. s. vel nolũt cõfiteri/vel cõfitentes nõ erubescũt: sed sicut fabulã/vl̃ qd̃ peius est: sicut magnificũ factũ narrãt peccatũ suũ. De primo dicit/Eccl⁹. iiij. c. Pro anima tua nõ cõfundaris dicere verũ. i. nõ dimittas cõfiteri propter verecũdiã. De secũdo/Miere. iij. b. Frons mulieris meretricis facta est tibi/noluisti erubescere. Gen. xx. d. Hoc erit tibi in velamẽ oculorũ ad omnes qui tecũ sunt: ⁊ quocũq; perrexeris/memẽto te deꝑhẽsam. Et dicit: Ferant cõfestim: q. d. breuis est ⁊ cito põt portari. Simile Job. v. a. Vidi stultũ firma radice/⁊ maledixi pulchritudini eius statim. Vel iõo dicit/cõfestim: qz q̃cito sentit homo se peccasse/statim debet ire ad confessionẽ: nõ expectare vsq; ad infirmitatẽ vel senectutem. Eccli. xvij. d. Ne demoreris in errore impiorũ: ante mortẽ cõfitere. Et post: Viuus ⁊ san⁹ cõfiteberis. i ¶ Qui dicũt mihi/euge euge. Euge q̃ndoq; ponit applausorie/q̃q; derisorie. Hic autẽ ponit adulatorie. Prouerb. xxvj. d. Cũ submiserit vocẽ suam/ ne credideris ei: qm̃ septẽ nequicię Triplex pctm̃ sũt i corde eius. Et notat in his trib⁹ versib⁹/triplex peccatũ inimicorũ: videlicet opis/cordis/oris. Operis cũ dicit: Qui quęrũt animã meã ⁊c. Cordis/cũ dicit: Qui volũt mihi mala. Oris/cũ dicit: Qui dicunt mihi/euge euge. Facta orõne p inimicis/orat christ⁹ ⁊ vir iust⁹ p amicis/videlicet p bonis. Et primo petit eis duplicẽ lęticiã. Futurã/q̃ ęterna erit/cũ dic̃: k ¶ Exultẽt. Prę̃sentẽ/q̃ tẽporalis est: cũ addit: l ¶ Et lętenk. Et q̃ de his intelligi debeat: patet per aliũ locum/vbi dic̃ Ps. Exultabũt sancti in gloria/⁊ lętabunt in cubilibus suis. Quia em̃ illam futurã ęternam lęticiam adhuc habere non possumus: ne interim deficiamus/dat deus aliquãdo lęticiam in cordibus nostris/quę est quasi quędã prę/ Ps. 4. gustatio futurę: De qua in Ps. Signatũ est super nos lumẽ vultus tui dñe: dedisti lęticiã in corde meo. Sed quia hęc lęticia non est de p̃sentibus/addit: m ¶ Sup te: non sup alijs. Job xxxj. c. Si lętat⁹ sũ sup multl̃ diuitijs. Et q̃d̃ petit hoc/subiungit: n ¶ Omnes quęrẽtes te: nõ tua: sicꝯ quidã: de quib⁹ Job. vj. c. Quęritis me: quia mãducastis ex panib⁹. Secũdo petit eis laudẽ dei/cũ subiũgit: o ¶ Et dicãt semp magnificẽt domin⁹. Hęc dictio/semp/est disyrmicũ: quia sic potest iungi: Dicant semp/illud quod sequit: magnificẽt domin⁹. Et in hoc sensu potest legi/⁊ de p̃senti/⁊ de futuro: qz in p̃senti nõ debemus cessare a laude dei. Unde Ps. Benedicã dominũ in omi tẽpore: semp laus eius in ore meo. Et in futuro laudibim⁹ sine fine. Unde Aug⁹. in fine de ciuitate dei. Ibi vacabim⁹ ⁊ videbimus: videbimus et amabimus: amabim⁹ ⁊ laudabim⁹: Ecce qd̃ erit in fine sine fine. Esa. lj. a. Consolabit dñs sion: gaudiũ ⁊ lęticia inuenient in ea: gratiarũ actio ⁊ vox laudis. Vel potest iũgi sic: Et dicãt istud qd̃ sequit: semp magnificẽt domin⁹. i. magnus reputet: sicut in se magnus est: quia maior fieri nõ potest. Hoc dicãt illi: p ¶ Qui diligunt salutare tuũ. i. christũ: de q̃ Luc. ij. e. Quia viderũt oculi mei salutare tuũ. Hoc ẽ argumẽtũ q̃ charitatẽ debet habere q̃ vult p̃dicare. Vñ Greg⁹. Officiũ p̃dicatiõis assumere nõ debet/q̃ charitatẽ ad proximũ nõ habet. Et nota q̃ sicut in p̃dictis tribus versib⁹ notata fuerũt tria mala: cordis/oris/operis: Ita i hoc solo versu notant tria bona. Cordis/cũ dic̃: Exultẽt ⁊ lętenk. Opis cum dicit: Quęrẽtes te. Oris/cum dicit: Et dicant ⁊c. Et notat infinitas malũ/per hoc q̃ malũ ponit in tribus versibus: bonũ autẽ in vnico. Item in hoc versu: nõ tm̃ tria bona: sed vndecim bona tangunt/contra vndecim mala. Exultent: cõtra acidiã. Lętenk: cõtra irã. Sup te: cõtra cupiditatẽ: q̃si nõ sup aurum vel argentũ. Omnes: cõtra singularitatẽ. Quęrẽtes: cõtra pigriciã. Et dicãt: ꝓtra tacituritatẽ cõfessionis ⁊ laudis. Semp: cõtra interruptionẽ boni. Magnificẽt: cõtra inuidiã. Domin⁹: cõtra superbiã. Qui diligunt: cõtra odiũ. Salutare: contra infirmitatẽ spiritus. q ¶ Ego autẽ ⁊c. q. d. dico q̃/Exultent et lętenk sup te omꝗ quęrẽtes te: nõ aliena q̃ sũt hui⁹ mũdi. Et q̃ te solũ debeant quęrere: Ego dicit christ⁹/ostendi eis per exemplũ meũ. Et hoc est: Ego autẽ mẽdicus sum ⁊ pauper. Mẽdicus fuit christus/quęrẽs ab alijs necessaria. Nec hoc sine omni necessitate faciebat: sicut quãdoq; faciunt trutanni: et ideo dicit nõ tm̃ mẽdicus: sed et pauper. ij. Corl̃. viij. b. Scitis gratiã dñi nostri iesu christi: quoniã propter vos egenus factus est cũ esset diues. Hoc est qd̃ dicit in Ps. Simul in vnũ diues ⁊ pauper. r ¶ Dñs sollicitus est mei. Vñ Matth. iiij. b. Angeli accesserũt ⁊ ministrabãt ei. ✠ Adiutor meus: q ¶ Ego autem ⁊c. Ita etiam debent dicere imitatores Christi: Ego autem mendicus sũ ⁊ paup. Hęc em̃ duo in eis q̃ se christi ministros esse pfitenk sil̃ debet esse. Multi em̃ sũt mẽdici/q̃ paupes nõ sũt: sed mẽdicãdo diuitias cõgregãt: vt trutanni ⁊ etiã q̃stuarij p̃dicatores: et q̃tq̃t sint clerici ⁊ p̃lati/q̃ oblatiões recipiũt ⁊ req̃runt: ⁊ ex his thesauros faciũt vel immoderate expẽdũt: Paupes ꝗo ⁊ nõ mẽdici/sunt multi paupes/ad ĩrazũ/q̃ mẽdicare erubescũt: et hi non sunt paupes spũ: sed re tm̃. In christo aũt ⁊ suis imitatorib⁹: nec paupras a mẽdicitate: nec mẽdicitas a pauperrate recedit. Tertiũ ꝗo oportet hic q̃ sequit. s. cõfidentiã de dñi pulsiõe. Vñ addit: t ¶ Dñs aũt sollicit⁹ est mei. Et sic i ꝗ versu notãt tria q̃

Ps. 149.

Ps. 6.

Ps. 35.

Ps. 41.

Ut. †uertant
Ut. †erubescãt
Ut. †cogitãt
Ut. †ocãdant
Ut. †q̃ quęrũt
Ut. †egenus
Ut. †curã habe
Triplex bonũ
Vndecim bona cõtra vndecim mala
Nota cõtra nolẽtes cõfiteri vl̃ non erubescunt
Allegorice
Aliter

* deus diligit

Aliqnte c a ¶ Adiutor meus: in mirabilibus facientis. b ¶ Et pte/ctor meus: in persecutionibus illatis: c ¶ Tu es. q. d. in hoc apparet q dñs sollicitus est mei: qz z adiuuat ad bonũ z pte/git a malo. Deut. xxxiij. d. In dño scutũ auxilij mei. d ¶ De⁹ meus ne tardaueris: reddere mihi p̃miũ passiõis / vt alij fortiores fiant ad pa/rienter sustinẽdũ. De illo merito et premio: dicit Phil. ij. a. Mũ/liauit semetipsum fa/ctus obediens vsq̃ ad mortem: mortẽ autem crucis: Propter qõ z deus exaltauit illum: z donauit illi nomẽ ꝛc.

Al. liberator

Al. tectis dñe

a Adiutor meus et protector
b c meus tu es: deus me⁹ ne tar/
d daueris.
¶ In finẽ psalmus dauid.

Aliter. * deus diligit: z odit eos contraria: sicut dicit Ecc⁹. xxv. a. Tres species odiuit anima mea / z aggrauor valde animę illo/rũ: diuitem mendacẽ / pauperẽ superbũ / senem fatuũ z insensa/tum. Diuites mẽdaces sunt: qui mendicãtes paupertatẽ ꝓfi/tent: sed in thesauris recõdentes vel deliciose viuentes / paup/tatis ꝓpriatẽ nõ habent: Recipiẽdo pauperes sunt: sed vtendo diuites sunt. Pauper supbus est: qui mẽdicare erubescit: Hoc eñ ex supbia ẽ. Senex fatu⁹ est: quicũq̃ plen⁹ mũdi sapiẽtia: q̃ stultitia est apud deũ. j. Cor. iij. d. dei sapiẽtię nõ acquiescit: quę dicit: Primũ quęrite regnũ dei z iusticiã eius / et hęc oia adijciẽt vob: Matth. vj. d. Et eradicato fũdamẽto ecclesię z religiõis / qõ ẽ petra christ⁹. j. Cor. x. a. diuitias dicũt esse fũ/damentũ. Uñ cũ in aliqua ecclesia vl religione nõ sũt diuitię / dicũt q sine fundamẽto est. Sed magz credendũ est apl'o: qui dicit. j. Corinth. iij. c. Fundamentũ aliud nemo potest pone/re ꝓter id qõ positũ est: qõ est christ⁹ iesus. Ideo dicit hic ve/rus paup: Dñs sollicitus est mei. Ideo etiã alibi dicit in Ps. Ps. 54. Iacta sup dominũ curã tuã / z ipe te enutriet. Et. j. Pet. v. b. Omnẽ sollicitudinẽ vestrã ꝓijciẽtes i eũ / qm̃ ipsi cura est de vobis. Nec tm̃ sollicit⁹ est ꝓuidẽdo sustẽtationẽ: sed z adiutor est in operatiõe / z ꝓtector in temptatiõe: Uñ adiungit: a ¶ Adiutor meus z ꝓtector meus tu es: supple in pre/senti: sed in futuro eris saluator. Et ne diu te careã: d ¶ De⁹ meus ne tardaueris: Tu. s. q / de⁹ es p creationẽ: me⁹ p recreationẽ: ne tardaueris / quin cito venias ad saluationẽ. Esa. xxxv. a. Pusillanimes cõfortamini z nolite timere: ecce deus vester vltionẽ adducet retributionis: deus ipse veniet et saluabit nos. Primũ dicit vltionẽ / quãtũ ad malos: sed q̃ntũ ad bonos dicit / saluabit nos: qõ nobis p̃stare dignet ipse salu/tor iesus christus: Amen. ¶ Expo. Ps. XL.

Beatus qui intelligit ꝛc. Titulus. In finẽ psal/mus dauid. Iste titulus patet. Scõm aũt Hiero. titul⁹ talis est. In finẽ intellectus filijs chore. Sępe i titulis psalmor fit mẽtio de filijs chore: qz licz chore ꝓpter ambitionem perierit: vt legit Numeri. xvj. e. tñ quidã de suis filijs maliciam illius non sunt imitati: et a dauid in mi/nisterio domus domini sunt assumpti. Item ꝓpter nominis interpretationẽ maxime sumit in isto titulo. Chore enim cal/uaria interpretat: in quo loco crucifixus est dominus: Et filij chore dicunt specialiter imitatores passiõis dñi. Uñ is est sen/sus tituli: Intellect⁹ hui⁹ psalmi / tẽdẽs / in finẽ / christũ / at/tribuit / filijs chore: id ẽ imitatoribꝰ passiõis christi. Inten/tio est: vt moneat credere in christũ deum / pauperẽ / crucifixũ / resuscitatũ. Unde tripertitus est psalmus. Primo cõmendat eũ / q̃ christũ pauperẽ z egenũ videẽs: nihilomin⁹ eũ esse verũ deũ credit. Secũdo agit ꝏ passiõe christi: ibi: Inimici mei. Tertio ꝏ resurrectiõe ipsi⁹: ibi: Tu aũt dñe. Dicit ergo: e Beatus q̃ intelligit sup egenũ z pauperẽ / christũ. i. q̃ p hoc q oculis corpis videt eũ pauperẽ z egenũ / oculo fidei intelligit id qõ sup̃ id qõ videt / est. s. diuinitatẽ in eo esse itel/ligit p fidẽ. Act. xv. b. Fide purificãs corda eor. Matth. v. a. Beati mũdo corde: qm̃ ipsi deũ videbũt. f Sup egenũ z pauperẽ. Christ⁹ fuit egen⁹ z paup: sm qõ p̃dictũ est: ibi: Ps. 39. Ego autẽ mẽdicus sum z paup. Et sup istũ etiã debem⁹ intel/ligere. i. in eũ / vt recogitem⁹ q̃d ꝓ nobis fecerit. Uñ Ecci. xxix c. Ꝛatiã fideiussoris ne obliuiscaris: dedit eñ ꝓ te aiaz suã.

Partitio psalmi

Sed sicut dicit Esa. lviij. a. Justus perit z nõ est q̃ recogitet in corde suo. Potest etiam sic legi: Beatus q̃ intelligit sup egenũ z pauperẽ. i. sup christũ / qui egenus z pauper est in mẽbris suis: sicut dicturus est i iudicio. Unde Matth. xxv. d. Nudus fui z cooperuistis me ꝛc. Et itẽ: Qõ vni ex mi/nimis meis fecist / mi/hi fecistis. Sed multi sunt qui nolunt intelli/gere sup istũ egenũ: sz satz attẽti sẽt sup eũ di/uitẽ. Uñ dicit Aug⁹. Christ⁹ donat z eget: qñ donat / vis accipe: qñ eget / nõ vis dare. Al sic: Sup egenum et pauperẽ / quẽcũq̃. Et dicit / intelligit: qz maius est dare animã cõpa tiendo q̃ pecuniã. Esa. lviij. c. Cum effuderis esuriẽti animã tuã / z animã afflictã repleueris: oriet in tenebris lux tua. Et debem⁹ intelligere sup eũ / q̃ est eiusdẽ naturę nobiscũ / z eius/dem cõditiõis / z de eodẽ luto. Job. xxxiij. a. De eodẽ quoq̃ luto ego formatus sum. Et notandũ q̃ dicit pauper bonus z malus: z vterq̃ multipliciter.

e f g Beatus qui (XL.
b intelligit super egenũ
et pauperẽ: in die ma/
la liberabit eum dominus.

Bon⁹ — Paup
- Ad litterã. Deut. xv. c. Non deerũt pau/peres in terra habitatiõis tuę.
- Christ⁹. ij. Cor. viij. b. Propt vos egen⁹ factus est. Matth. viij. c. Filius homis nõ habet vbi caput suũ reclinet.
- Claustralis. ij. Cor. vj. b. Tanq̃ nihil ha bẽtes. Mat. xix. d. Ecce nos reliq̃m⁹ oia.
- Quilibet hũilis. Matth. v. a. Beati pau/peres spũ. Esa. vlti. a. Ad quẽ respiciã nisi ad pauperculũ ꝛc.
- Abstinẽs. Tob. iiij. d. Pauperẽ vitã geri/
- Martyr. Ecci. xiij. a. Paup lęsus (m⁹ ꝛc. tacebit. Heb. xj. g. Egẽtes / ãgustiati ꝛc.
- Apl's. Act. iij. a. Aur z argẽtũ nõ ẽ mihi.
- Pęnitẽs. Ecci. x. d. Paup glia p discipli nã. Esa. xlviij. b. Elegi te i camino pau/
- Captiuus. Geñ. xlj. g. Crescere (gratis. me fecit de⁹ i terra pauptatis meę.
- Illitterat⁹. Prouer. xij. b. Melior ẽ paup z sufficiẽs sibi / q̃ gloriosus z indigẽs pa ne. Ecci. xiij. d. Paup locutus est: et di/cunt: Quis est hic?

Dal⁹
- Diabolus. Prouer. iij. d. Egestas a dño in domo impij.
- Hypocrita. Apocz. iij. d. Nescis qz tu es miser z miserabilis z pauper.
- Piger. Ecci. xl. d. Fili i tẽpore vitę tuę ne
- Maledictus. Ecci. xiij. d. Me / (indigeas. quissima pauptas in ore impij.
- Impatiẽs. Prouer. xiij. b. Qui paup est increpationẽ non sustinet.
- Mendax. Ecci. xiij. c. Execratio diuitis
- Infirmus in fide. Ecci. xj. b. Est (paup. hõ marcid⁹ egens recupatiõe / plus defi/ciens virtute z abũdans pauptate.
- Adulter. Prouer. vj. d. Qui adulk ẽ ꝓpt cordis inopiã pdet animã tuã.

Auar⁹. Hiero⁹. Auaro deest tã qõ habet q̃ qõ nõ habet. Ecci. xxxviij. b. Substãtia iopis sm cor et⁹. Sic g triplicit itelligẽdũ ẽ: Sup egenũ z pauperẽ: Per fidẽ / vt dictũ ẽ / diuinitatz i christo: Per cõpassionẽ ad chri/stũ: Per cõpassionẽ ad paupes. Et homini q̃ sic / intelligit sup egenũ z paup erẽ / multa bona promittit. Primũ est bonũ vitę eternę. Qõ diuidit in duo. Primũ ẽ habere omne bonũ: de q̃ dicit: Beatus. Ille eñ est beat⁹ / cui oia optata succedũt. Secũdũ est carere oi malo: de q̃ subiũgit: g ¶ In die mala liberabit eũ dñs. Dies mala / est dies iudicij. Eccs. vij. b. Die malã p̃caue. Quę dicit mala / malicia pęnę. Sopb. j. d. Dies irę dies illa / dies tribulationis z angustię:

In prologo biblie ca. 8.

Bona q̃ conse/quit intendens super egenũ et pauperem